

3. 2. 3

සප්පුරිස සුඛං

එවං මෙ සුඛං: එකං සමයං භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්ථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොති භික්ඛවොති. හදනොති තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසුං. භගවා එතදවොච :

සප්පුරිසධම්මඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි අසප්පුරිසධම්මඤ්ච. නං සුඤ්ඤාඨ සාධුකං මනසි කරොඨ. භාසිස්සාමිති.

එවං භනොති ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසුං. භගවා එතදවොච :

කතමොච භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසධම්මො: ඉධ භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසො උච්චාකුලා පබ්බජ්තො හොති. සො ඉති පටිසඤ්චිකති: ‘අහං ඛොමහි උච්චාකුලා පබ්බජ්තො ඉමෙ පනඤ්ඤෙ භික්ඛු න උච්චාකුලා පබ්බජ්තාති. සො තාය උච්චාකුලීනතාය අත්තානුකකංසෙති, පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසධම්මො. සප්පුරිසො ච ඛො භික්ඛවෙ, ඉති පටිසඤ්චිකති: ‘න ඛො උච්චාකුලීනතාය ලොභධම්මො වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති. දෙසධම්මො වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති මොහධම්මො වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති. නො වෙපි උච්චාකුලා පබ්බජ්තො හොති, සො ච හොති ධම්මානුධම්මපටිපනො සාමීච්චපටිපනො අනුධම්මචාරී. සො තත්ථ පුජේජා, සො තත්ථ පාසංසොති. සො පටිපදං යෙව අන්තරං කරිකා තාය උච්චාකුලීනතාය නෙවත්තානුකකංසෙති, න පරං වමෙහති. අයං භික්ඛවෙ, සප්පුරිසධම්මො.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසො මහාකුලා පබ්බජ්තො හොති -පෙ- මහාභොගකුලා පබ්බජ්තො හොති -පෙ- උලාරභොගකුලා පබ්බජ්තො හොති. සො ඉති පටිසඤ්චිකති: ‘අහං ඛොමහි උලාරභොගකුලා පබ්බජ්තො, ඉමෙ පනඤ්ඤෙ භික්ඛු න උලාරභොගකුලා පබ්බජ්තාති. සො තාය උලාරභොගතාය අත්තානුකකංසෙති, පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසධම්මො. සප්පුරිසො ච ඛො භික්ඛවෙ, ඉති පටිසඤ්චිකති: ‘න ඛො උලාරභොගතාය ලොභධම්මො වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති. දෙසධම්මො වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති. මොහධම්මො වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති. නො වෙපි උලාරභොගකුලා පබ්බජ්තො හොති. සො ච හොති ධම්මානුධම්මපටිපනො සාමීච්චපටිපනො අනුධම්මචාරී, සො තත්ථ පුජේජා, සො තත්ථ පාසංසොති. සො පටිපදං යෙව අන්තරං කරිකා තාය උලාරභොගතාය නෙවත්තානුකකංසෙති, න පරං වමෙහති.

3. 2. 3

සප්පරිස සූත්‍රය

මා විසින් මෙසේ අසන ලද : එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජෙනවන නම් වූ අනේපිඬු මහසිටුහුගේ අරමිහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ' මහණෙනි ' යි භික්ෂුන් ඇමතු සේක. ඒ භික්ෂුහු ' වහන්සැ ' යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්සුහු. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල සත්පුරුෂ සූත්‍රය වදල සේක :

මහණෙනි, තොපට සත්පුරුෂධර්මය හා අසත්පුරුෂධර්මය හා දෙසමී. එය අසව, මනා කොට මෙනෙහි කරව, කියමි ' යි.

වහන්ස, එසේ යයි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදල සේක :

මහණෙනි, අසත්පුරුෂධර්ම නම් කවරෙ යත් : මහණෙනි, මෙලොවැ පාපපුරුෂ (කැත් බමුණු) උසස් කුලයෙන් පැවිදි වූයේ වෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : ' මම වනාහි උසස් කුලෙන් නික්ම පැවිදි වූයෙමි. මේ තෙසු භික්ෂුහු උසස් කුලෙන් පැවිදි නො වූහ' කියා යි. හේ ඒ උසස් කුල ඇතිබැවින් තමා හුවයි, මෙරමා හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්මයෙක. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : ' උච්චාකුලීන භාවයෙන් ලොහ ධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නොයෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නොයෙති, මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නොයෙති. ඉදින් උසස් කුලයෙන් පැවිදි නොවූයේ නමුදු හෙ ද ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න වී නම්, සාමීච්ච්‍රතිපන්න වී නම්, අනුධර්ම යෙහි හැසිරෙන සුලු වී නම්, හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි පූජාර්භ වෙයි, හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි කියා යි. හේ ප්‍රතිපදව ම අභ්‍යන්තර කොට තබා ඒ උච්චා කුලීනතාහෙතෙයෙන් තමා හුවන්නේ නො වෙයි, මෙරමා හෙළාදක්නේ නො වෙයි. මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ (කැත් බමුණු ගැහැවි යන) මහාකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූයේ වෙයි . . . මහාභොග ඇති කුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූයේ වෙයි . . . උදරභොගකුල සංඛ්‍යාත සතරකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූයේ වෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : මම වනාහි උදර භොග ඇති කුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූයෙමි වෙමි. මේ සෙසු භික්ෂුහු උදරභොග කුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූවාහු නො වෙති කියා යි. හේ ඒ උදරභොගතායෙන් තමා හුවන්නේ වෙයි, මෙරමා හෙළාදක්නේ වෙයි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : උදරභොගතායෙන් ලොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. උදරභොග ඇති කුලයෙන් නික්ම පැවිදි නො වූයේ නමුදු හේ ධර්මානුධර්මයෙහි පිළිපන්නේ වේ ද, සාමීච්ච්ච්‍රමයෙහි පිළිපන්නේ වේ ද, අනුධර්මය

පුරනසුලු වේ ද, හේ ඒ හික්ෂුන් කෙරෙහි පුජාර්භ වෙයි, හේ ඒ හික්ෂුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි කියා යි. හේ පිළිවෙත ම අභ්‍යන්තර කොට තබා ඒ උදරභොගතාභෙතුයෙන් තමා හුවන්නේ නො වෙයි, මෙරමා හෙළාදක්නේ නො වෙයි. මෙ ද මහණෙනි, සත්පුරුෂධර්ම යි.

උපරිපණ්ණාසක - අනුපදවගීය [3.2.3 සප්පට්ඨ සුත්තය] 157

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ ප්‍රසිද්ධ වූයේ පරිවාර සම්පන්න වූයේ වෙයි. හේ මෙසේ ප්‍රත්‍යාවෙක්ෂණ කෙරෙයි : මම වනාහි ප්‍රසිද්ධ වූයෙමි වෙමි, පරිවාරසම්පන්න වූයෙමි වෙමි. මේ සෙසු හික්ෂුහු වනාහි අප්‍රසිද්ධයහ, අල්පපරිවාර ඇතියහ කියා යි. හේ ඒ ඥාතභාවභෙතුයෙන් තමා හුවයි, මෙරමා හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ ප්‍රත්‍යාවෙක්ෂණ කෙරෙයි : ඥාතභාවභෙතුයෙන් ලොභධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. ප්‍රසිද්ධ නො වූයේ නමුදු පරිවාරසම්පන්න නො වූයේ නමුදු හේ ධර්මානුධර්මයෙහි පිළිපන්නේ වේ ද, සාමීච්චධර්මයෙහි පිළිපන්නේ වේ ද, අනුධර්මය පුරනසුලු වේ ද, හේ ඒ හික්ෂුන් කෙරෙහි පුජාර්භ වෙයි, හේ ඒ හික්ෂුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි කියා යි. හේ පිළිවෙත ම අභ්‍යන්තර කොට තබා ඒ ඥාතභාවභෙතුයෙන් තමා හුවන්නේ නො වෙයි, මෙරමා හෙළාදක්නේ නො වෙයි. මහණෙනි මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ සිවුරුපිඬුවාසෙනසුන්ගිලන්පසබෙහෙත්පිරිකර ලබන සුලු වෙයි. හේ මෙසේ සලකයි: මම වනාහි සිවුරුපිඬුවාසෙනසුන්ගිලන්පසබෙහෙත්පිරිකර ලබනසුලුයෙමි වෙමි. මේ සෙසු හික්ෂුහු සිවුරුපිඬුවාසෙනසුන්ගිලන්පසබෙහෙත්පිරිකර නොලබනසුලු වෙති කියා යි. හේ ඒ ලාභභෙතුයෙන් තමා හුවයි, මෙරමා හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : ලාභ භෙතුයෙන් ලොභධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නොයෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නොයෙති. සිවුරුපිඬුවාසෙනසුන් ගිලන්පසබෙහෙත්පිරිකර නොලබනසුලු වුව ද, හේ ධර්මානුධර්මයෙහි පිළිපන්නේ වේ නම්, සාමීච්චධර්මයෙහි පිළිපන්නේ වේ නම්, අනුධර්ම පුරනසුලු වේ නම්, හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි පුජාර්භ වෙයි, හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි කියායි. හේ පිළිවෙත ම අභ්‍යන්තර කොට ගෙන ඒ ලාභභෙතුයෙන් තමා හුවාගන්නේ නො වෙයි. මෙරමා හෙළාදක්නේ හෝ නො වෙයි. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ බහුශ්‍රැත වෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : ‘ මම වනාහි බහුශ්‍රැතයෙමි. මෙ සෙසු හික්ෂුහු බහුශ්‍රැතයෝ නො වෙති ’ කියායි. හේ ඒ බහුශ්‍රැතභාවයෙන් තමා හුවාදකී. මෙරමා හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂ

බහුශ්‍රැතභාවයෙන් තමා පුරාදකා, මෙරමා මෙලොදකා. මොමොමා, මෙ ද අයහපුරුදු
 ධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : “ බහුශ්‍රැතභාවයෙන්
 ලොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට
 නො යෙති, මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. බහුශ්‍රැත නො වුවද හේ
 ධර්මානුධර්මයෙහි පිළිපන්නේ නම්, සාමීච්චධර්මයෙහිත් පිළිපන්නේ වේ නම්,
 අනුධර්මය පුරන සුලු වේ නම් හේ එ මහණුන් කෙරෙහි පූජාර්භ වෙයි, හේ ඒ මහණුන්
 කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි ” කියයි. හේ ප්‍රතිපත් ම කරුණු කොට ගෙන ඒ
 බහුශ්‍රැතභාවයෙන් තමා නොහුවන්නේ යැ. මෙරමා නො හෙලොදක්නේ යැ. මහණෙනි,
 මෙ ද සත්පුරුෂධර්මයි.

158 උපරිපණ්ණාසකො - අනුපදවග්ගො [3.2.3 සප්පරිස සුතනං]

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො විනයධරො භොති. සො ඉති පරිසඤ්චිකති: ‘අහං බොමහි විනයධරො, ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු න විනයධරා’ති. සො තෙන විනයධරතෙන අත්තානුකකංසෙති, පරං චමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පරිසඤ්චිකති: ‘න බො විනයධරතෙන ලොහධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති, දෙසධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති, මොහධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති. නො වෙපි විනයධරො භොති, සො ච භොති ධමමානුධමමපරිපනො සාමීච්චපරිපනො අනුධමමවාරී, සො තත්ථ පුජේජා, සො තත්ථ පාසංසො’ති. සො පරිපදංසෙව අන්තරං කරිත්වා තෙන විනයධරතෙන නෙව අත්තානුකකංසෙති, න පරං චමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමෙමො.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො ධම්මකපිකො භොති. සො ඉති පරිසඤ්චිකති: ‘අහං බොමහි ධම්මකපිකො, ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු න ධම්මකපිකා’ති. සො තෙන ධම්මකපිකතෙන අත්තානුකකං- සෙති, පරං චමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පරිසඤ්චිකති: ‘න බො ධම්මකපිකතෙන ලොහධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති. දෙසධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති, මොහධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති. නො වෙපි ධම්මකපිකො භොති, සො ච භොති ධමමානුධමමපරිපනො සාමීච්චපරිපනො අනුධමමවාරී, සො තත්ථ පුජේජා, සො තත්ථ පාසංසො’ති. සො පරිපදංසෙව අන්තරං කරිත්වා තෙන ධම්මකපිකතෙන නෙව අත්තානුකකංසෙති, න පරං චමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ සප්පරිසධමෙමො.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො ආරඤ්ඤිකො භොති. සො ඉති පරිසඤ්චිකති: ‘අහං බොමහි ආරඤ්ඤිකො, ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු න ආරඤ්ඤිකා’ති. සො තෙන ආරඤ්ඤිකතෙන අත්තානු- කකංසෙති, පරං චමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පරිසඤ්චිකති: න බො ආරඤ්ඤි- කතෙන ලොහධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති, දෙසධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති, මොහධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡනති. නො වෙපි ආරඤ්ඤිකො භොති, සො ච භොති ධමමානුධමමපරිපනො සාමීච්චපරිපනො අනුධමමවාරී. සො තත්ථ පුජේජා, සො තත්ථ පාසංසො’ති. සො

පටිපදාංශෙව' අනන්තරං කරිත්වා තෙන ආරක්ඛාදිකතෙන නෙව අත්තානුකකංසෙති, න පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමෙමා.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො පංසුකුලිකො භොති. සො ඉති පටිසඤ්චිකති: 'අහං බොමති පංසුකුලිකො. ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු න පංසුකුලිකා'ති. සො තෙන පංසුකුලිකතෙන න අත්තානුකකංසෙති. පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමා. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පටිසඤ්චිකති: 'න බො පංසුකුලිකතෙන ලොභධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති, දොසධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති, මොහධමමා වා පරිකකයං ගච්ඡන්ති. නො වෙපි පංසුකුලිකො භොති, සො ච භොති ධම්මානුධම්මපටිපතොනා සාමීචිපටිපතොනා අනුධම්මචාරී. සො තත් පුජෙජා, සො තත් පාසංසො'ති. සො පටිපදාංශෙව අනන්තරං කරිත්වා තෙන පංසුකුලිකතෙන නෙවත්තානුකකංසෙති, න පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමෙමා.

උපපිපණ්ණාසක - අනුපදවගීය [3.2.3 සප්පරිස සූත්‍රය] 159

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ විනයධර වෙයි. හේ මෙසේ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂණ කෙරෙයි : "මම වනාහි විනයධර වෙමි. මෙ සෙසු භික්ෂුහු විනයධර නො වෙති" කියායි. හේ ඒ විනයධරභාවයෙන් තමා හුවයි, මෙරමා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂ ධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂණ කෙරෙයි : "විනයධර භාවයෙන් ලොභධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. විනයධර නොවුව ද හේ ධර්මානුධර්මයට පැමිණියේ වේ නම්, සාමීචිධර්මයට පැමිණියේ වේ නම්, අනුධර්මචාරී වේ නම්, හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි පූජාර්භ වෙයි. ඒ මහණුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි" කියා යි. හේ පිළිවෙත ම කරුණු කොට ගෙන ඒ විනයධරභාවයෙන් තමා නො හුවයි. මෙරමා නොහෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ තෙම ධර්මකථික වෙයි. හේ මෙසේ සිතයි : "මම ධර්මකථිකයෙමි. මෙ සෙසු භික්ෂුහු ධර්මකථිකයෝ නො වෙති" කියා යි. හේ ඒ ධර්මකථික භාවයෙන් තමා හුවයි. මෙරමා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සිතයි : "ධර්මකථික භාවයෙන් ලොභධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. ධර්මකථික නොවුව ද හේ ධර්මානුධර්මය පිළිපදනේ වේ නම්, සාමීචිධර්මය පිළිපදනේ වේ නම්, අනුධර්මචාරී වේ නම්, හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි පූජාර්භ වෙයි. හෙ මහණුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි" කියා යි. හේ පිළිවෙත ම කරුණු කොට ගෙන ඒ ධර්මකථික භාවයෙන් තමා නො හුවයි. මෙරමා නො හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ ආරණ්‍යක වෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : "මම ආරණ්‍යක යෙමි. මෙ සෙසු භික්ෂුහු ආරණ්‍යක නො වෙති" කියා යි. හේ ඒ ආරණ්‍යක භාවයෙන් තමා හුවාගනී. පරා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : "ආරණ්‍යකභාවයෙන් ලොභධර්මයෝ හෝ පරික්ෂ

යට නො යෙති. ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. ආරණ්‍යක නො වුව ද හේ ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ත වේ නම්, සාමීච්චි ධර්ම ප්‍රතිපත්ත වේ නම්, අනුධර්මවාරී වේ නම්, හේ ඵ මහණුන් කෙරෙහි පූජාර්භ වෙයි. හෙ ඵ මහණුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි ” කියා යි. හේ පිළිවෙත ම කරුණු කොට ගෙන ඒ ආරණ්‍යක භාවයෙන් තමා නො හුවයි. පරා නො හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ පංසුකුලික වෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : “ මම වනාහි පංසුකුලිකයෙමි. මෙ සෙසු භික්ෂුහු පංසුකුලික නො වෙති ” කියා යි. හේ ඒ පංසුකුලික භාවයෙන් තමා හුවාගනී, පරා හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ ද වනාහි මෙසේ සිතයි : “ පංසුකුලික භාවයෙන් ලොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. මොහ ධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙත්. පංසුකුලික නො වුවද හේ ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්ත වේ නම්, සාමීච්චිධර්මප්‍රතිපත්ත වේ නම්, අනුධර්මවාරී වේ නම්, හේ ඵ මහණුන් කෙරෙහි පූජාර්භ වෙයි, හෙ ඵ මහණුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි ” කියා යි. හෙ පිළිවෙත ම කරුණු කොටගෙන, ඵ පසුකුලික භාවයෙන් තමා නො හුවයි, පරා නො හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

160 උපරිපණණාසකො - අනුපදවගො [3.2.3 සප්පරිස සුභං]

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො පිණ්ඩපාතිකො භොති. සො ඉති පරිසඤ්චිකකිති: ‘අභං බොමහි පිණ්ඩපාතිකො, ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු න පිණ්ඩපාතිකා’ති. සො තෙන පිණ්ඩපාතිකතෙනන අත්තානුකකංසෙති, පරං වමොහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පරිසඤ්චිකකිති: ‘න බො පිණ්ඩපාතිකතෙනන ලොභධමො වා පරිකකයං ගච්ඡනති, දෙසධමො වා පරිකකයං ගච්ඡනති, මොහධමො වා පරිකකයං ගච්ඡනති. නො වෙපි පිණ්ඩපාතිකො භොති. සො ච භොති. ධමමානුධමමපරිපනො සාමීච්චිපරිපනො අනුධමමවාරී. සො තත්ථ පුජො, සො තත්ථ පාසංසො’ති. සො පරිපදංසෙව අත්තරං කරිතො තෙන පිණ්ඩපාතිකතෙනන නෙවත්තානුකකංසෙති. න පරං වමොහති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමො.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො රුකිඤ්චලිකො භොති. සො ඉති පරිසඤ්චිකකිති: ‘අභං බොමහි රුකිඤ්චලිකො, ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු න රුකිඤ්චලිකා’ති. සො තෙන රුකිඤ්චලිකතෙනන අත්තානුකකංසෙති. පරං වමොහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පරිසඤ්චිකකිති: ‘න බො රුකිඤ්චලිකතෙනන ලොභධමො වා පරිකකයං ගච්ඡනති, දෙසධමො වා පරිකකයං ගච්ඡනති, මොහධමො වා පරිකකයං ගච්ඡනති. නො වෙපි රුකිඤ්චලිකො භොති සො ච භොති ධමමානුධමමපරිපනො සාමීච්චිපරිපනො අනුධමමවාරී. සො තත්ථ පුජො, සො තත්ථ පාසංසො’ති. සො පරිපදංසෙව අත්තරං කරිතො තෙන රුකිඤ්චලිකතෙනන නෙවත්තානුකකංසෙති. න පරං වමොහති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමො.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො සොසානිකො භොති -පෙ- අබොහාකාසිකො භොති -පෙ- නෙසජ්ජිකො භොති -පෙ- යථාසත්ථ

ත්තෝ හොත්—පෙ—චකාසනකෝ හොත්. සො ඉත් පටසඤ්ඤාකත්තා : 'අහං බොමහි එකාසනිකො, ඉමෙ පනඤ්ඤා භික්ඛු න එකාසනිකා'ති. සො තෙන එකාසනිකතෙනන අත්තානුක්කංසෙති, පරං වච්චෙති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පටිසඤ්චිකති : 'න බො එකාසනිකතෙනන ලොභධමො වා පරික්කයං ගච්ඡන්ති, දෙසධමො වා පරික්කයං ගච්ඡන්ති, මොහධමො වා පරික්කයං ගච්ඡන්ති. නො වෙපි එකාසනිකො හොති. සො ච හොති ධමොනුධමම—පටිපනො සාමීචිපටිපනො අනුධමමචාරී. සො තස් පුජේ, සො තස් පාසංසො'ති. සො පටිපදං යෙව අත්තරං කරිතා තෙන එකාසනිකතෙනන නෙවත්තානුක්කංසෙති. න පරං වච්චෙති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමෙමො.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො විවිච්චව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධමෙමහි සවිනක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිතිසුඛං පඨමං ක්ඛානං උපසම්පජ්ඡ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චිකති : 'අහං බොමහි පඨමජ්ඣානසමාපත්තියා ලාභී, ඉමෙ පනඤ්ඤා භික්ඛු න පඨමජ්ඣානසමාපත්තියා ලාභිනො'ති. සො තාය පඨමජ්ඣානසමාපත්තියා අත්තානුක්කංසෙති, පරං වච්චෙති, අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ. ඉති පටිසඤ්චිකති : 'පඨමජ්ඣානසමාපත්තියාපි බො අත්තමයනා වුත්තා භගවතා යෙන යෙන හි මඤ්ඤන්ති, තතො තං හොති අඤ්ඤථා'ති සො අත්තමයනං යෙව අත්තරං කරිතා තාය පඨමජ්ඣානසමාපත්තියා නෙව අත්තානුක්කංසෙති, න පරං වච්චෙති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමෙමො.

උපටිපණ්ණාසක - අනුපදවගීය [3.2.3 සප්පරිස සුත්තය] 161

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ පිණ්ඩපාතික වෙයි. හේ මෙසේ සිතයි : “ මම වනාහි පිණ්ඩපාතිකයෙමි. මෙ සෙසු භික්ෂුහු පිණ්ඩපාතිකයෝ නො වෙති ” කියා යි. හේ ඒ පිණ්ඩපාතික භාවයෙන් තමා හුවයි, පරා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂ ධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සිතයි : “ පිණ්ඩපාතිකභාවයෙන් ලොභ ධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. පිණ්ඩපාතික නො වූව ද ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපන්න වේ නම් සාමීචිධර්මප්‍රතිපන්න වේ නම් අනුධර්මචාරී වේ නම්, හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි පුජාර්භ වෙයි. හේ ඒ මහණුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි ” කියා යි. හේ පිළිවෙත ම කරුණු කොටගෙන ඒ පිණ්ඩපාතිකභාවයෙන් තමා නො හුවයි. පරා නො හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ රුක්ඛමුලික වෙයි. හේ මෙසේ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂණ කෙරෙයි : ‘ මම වනාහි රුක්ඛමුලිකයෙමි. මේ සෙසු භික්ෂුහු රුක්ඛමුලිකයෝ නො වෙති ’ කියා යි. හේ ඒ රුක්ඛමුලිකභාවයෙන් තමා හුවයි, පරා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂ ධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ මෙසේ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂණ කෙරෙයි : ‘ රුක්ඛමුලිකභාවයෙන් ලොභධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. රුක්ඛ මුලික නොවූව ද, හේ ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න වේ නම්, සාමීචිප්‍රතිපන්න වේ නම්, අනු ධර්මචාරී වේ නම්, හේ ඒ භික්ෂුන් කෙරෙහි පුජාර්භ වෙයි. හේ ඒ භික්ෂුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි ’ කියා යි. හේ පිළිවෙත ම කරුණු කොට ගෙන ඒ රුක්ඛමුලික භාවයෙන් තමා නො හුවන්නේ වෙයි, පරා නො හෙළාදකින් යැ. මහණෙනි, මෙ ද

සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ සොසානික වෙයි, . . . අබ්භොකාසික වෙයි, . . . නෙසජ්ජික වෙයි, . . . යථාසන්ථතික වෙයි, . . . එකාසනික වෙයි, හේ මෙසේ සලකයි ; “ මම එකාසනික වෙමි, මේ සෙසු භික්ෂුහු එකාසනික නො වෙති ” කියා යි. හේ ඒ එකාසනිකභාවයෙන් තමා හුවයි. මෙරමා හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද අසත් පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කෙරෙයි : “ එකාසනික භාවයෙන් ලොභධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, ද්වේෂධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති, මොහධර්මයෝ හෝ පරික්ෂයට නො යෙති. එකාසනික නො වුව ද හෙ ද ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපන්න වෙ යි, සාමීච්ච්‍යනිපන්න වෙයි, අනුධර්මවාරි වෙයි, හේ ඒ භික්ෂුන් කෙරෙහි පූජාර්භ වෙයි, හේ ඒ භික්ෂුන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාර්භ වෙයි. හේ ප්‍රතිපදව ම කරුණු කොටගෙන ඒ එකාසනිකභාවයෙන් තමා නො හුවයි, මෙරමා නො හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ කාමයෙන් වෙන් වූ මෑ අකුසල්දහමින් වෙන් වූ විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිසුඛ ඇති ප්‍රථමධ්‍යානය උපයාගෙන වාස කෙරෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : ‘ මම වනාහි ප්‍රථමධ්‍යානසමාපත්තිලාභී වෙමි. මේ සෙසු භික්ෂුහු ප්‍රථමධ්‍යානසමාපත්තිලාභීහු නො වෙති ’ කියා යි. හේ ඒ ප්‍රථමධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් තමා හුවයි, මෙරමා හෙළාදකී. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : ‘ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ප්‍රථමධ්‍යාන සමාපත්තියෙහිදු තෘෂ්ණා රහිතව වදරන ලදී. යම් යම් මඤ්ඤානායෙකින් මඤ්ඤානා කෙරෙත් ද, එහෙයින් එය අන් පරිද්දෙකින් වෙයි කියා යි. හේ තෘෂ්ණා රහිතව මෑ කරුණු කොට ගෙන ඒ ප්‍රථමධ්‍යානසමාපත්තියෙන් තමා නො මෑ හුවයි, මෙරමා නො හෙළා දකී. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

12—ඒ 00502 (8/73)

162 උපරිපණ්ණාසකො - අනුපදවගො [3.2.3 සප්පරිස සුතනං]

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො විතකකච්චාරුනං වූපසමා අජ්ඣතනං සමපසාදනං වේතසො එකොදිභාවං අවිතකකං අවිචාරං සමාධිජං පිනිසුඛං දුතියං ක්ඛානං -පෙ- තතියං ක්ඛානං -පෙ- චතුත්ථං ක්ඛානං උපසමපජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චිකති : ‘අභං බොමචි චතුත්ථජ්ඣානසමාපතතියා ලාභී, ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු චතුත්ථජ්ඣාන- සමාපතතියා න ලාභිනො’ති. සො තාය චතුත්ථජ්ඣානසමාපතතියා අත්තානුකකංසෙති, පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමො. සප්පරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පටිසඤ්චිකති : ‘චතුත්ථජ්ඣානසමා- පතතියාපි බො අත්මයතා වුත්තා භගවතා. යෙන යෙන භි මඤ්ඤනති තධො තං හොති අඤ්ඤථා’ති. සො අත්මයතංයෙව අත්තරං කරිත්වා තාය චතුත්ථජ්ඣානසමාපතතියා නෙව අත්තානුකකංසෙති, න පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමෙමො.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො සබ්බසො රූපසඤ්ඤනං සමතිකකමා පටිසඤ්ඤනං අත්ඛිගමා නානත්තසඤ්ඤනං අමනසිකාරු අනනො ආකාසොති ආකාසානඤ්චායතනං උපසමපජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චිකති : ‘අභං බොමචි ආකාසානඤ්චායතනසමාපතතියා ලාභී. ඉමෙ පනඤ්ඤ භික්ඛු ආකාසානඤ්චායතනසමාපතතියා න ලාභිනො’ති. සො තාය ආකාසානඤ්චායතනසමාපතතියා අත්තානුකකංසෙති, පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පරිසධමෙමො. සප්පරිසො ච බො

හිකිවෙ, ඉති පටිසඤ්චකති: ආකාසානඤ්චායනනසමාපතතියා'පි අනම්මයනා චූතනා භගවතා. යෙන යෙන හි මඤ්ඤනති, තනො තං භොති අඤ්ඤථා'ති. සො අනම්මයනංයෙව අනතරං කරිනා තාය ආකාසානඤ්චායනනසමාපතතියා නෙව අත්තානුකකංසෙති, න පරං වම්භෙති. අයම්පි හිකිවෙ, සප්පරිසධම්මො.

පුන ව පරං හිකිවෙ, අසප්පරිසො සබ්බසො ආකාසානඤ්චායනනං සමතිකකම්ම¹ අනන්තං විඤ්ඤණනති විඤ්ඤණඤ්චායනනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චකති: 'අහං බොමහි විඤ්ඤණඤ්චායනන සමාපතතියා ලාභී, ඉමෙ පනඤ්ඤෙ හිකුචු විඤ්ඤණඤ්චායනනසමාපතතියා න ලාභිනො'ති. සො තාය විඤ්ඤණඤ්චායනනසමාපතතියා අත්තානුකකං-සෙති, පරං වම්භෙති. අයම්පි හිකිවෙ, අසප්පරිසධම්මො. සප්පරිසො ච බො හිකිවෙ, ඉති පටිසඤ්චකති: 'විඤ්ඤණඤ්චායනනසමාපතතියාපි බො අනම්මයනා චූතනා භගවතා, යෙන යෙන හි මඤ්ඤනති තනො තං භොති අඤ්ඤථා'ති. සො අනම්මයනංයෙව අනතරං කරිනා තාය විඤ්ඤණඤ්චායනනසමාපතතියා නෙව අත්තානුකකංසෙති, න පරං වම්භෙති. අයම්පි හිකිවෙ සප්පරිසධම්මො.

පුන ව පරං හිකිවෙ, අසප්පරිසො සබ්බසො විඤ්ඤණඤ්චායනනං සමතිකකම්ම¹ නභි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහරති. සො ඉති පටිසඤ්චකති: 'අහං බොමහි ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසමාපතතියා ලාභී, ඉමෙ පනඤ්ඤෙ හිකුචු ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසමාපතතියා න ලාභිනො'ති. සො තාය ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසමාපතතියා අත්තානුකකං-සෙති, පරං වම්භෙති. අයම්පි හිකිවෙ, අසප්පරිසධම්මො. සප්පරිසො ච බො හිකිවෙ, ඉති පටිසඤ්චකති: 'ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසමාපතතියාපි බො අනම්මයනා චූතනා භගවතා, යෙන යෙන හි මඤ්ඤනති තනො තං භොති අඤ්ඤථා'ති. සො අනම්මයනංයෙව අනතරං කරිනා තාය ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසමාපතතියා නෙව අත්තානුකකංසෙති, න පරං වම්භෙති. අයම්පි හිකිවෙ, සප්පරිසධම්මො.

1. සමතිකකමා - PTS.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ විතර්ක විචාරයන් සන්තිදීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි පැහැදීම ඇති සිත පිළිබඳ එකඟ බව ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීති සුඛ ඇති ද්විතීය ධ්‍යානය තෘතීය ධ්‍යානය චතුර්ත්ථ ධ්‍යානය උපයාගෙන වාස කෙරෙයි. හේ මෙසේ සලකයි: "මම වනාහි චතුර්ත්ථ ධ්‍යානසමාපත්තිලාභී වෙමි, මේ සෙසු හික්ෂුචු චතුර්ත්ථ ධ්‍යානසමාපත්තිලාභීහු නො වෙති" කියා යි. හේ ඒ චතුර්ත්ථ ධ්‍යානසමාපත්තියෙන් තමා හුවයි; මෙරමා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂ ධර්ම යි. මහණෙනි සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි: 'භාග්‍යචතුර් වහන්සේ විසින් චතුර්ත්ථ ධ්‍යානසමාපත්තියෙහි තෘෂ්ණා රහිත බව වදාරන ලදී. යම් යම් මඤ්ඤනා යෙකින් මඤ්ඤනා කෙරෙත් ද, ඒ හෙතෙයින් එය අන් පරිදි වෙයි' කියා යි. හේ තෘෂ්ණා රහිතබව ම කරුණු කොට ගෙන ඒ චතුර්ත්ථ ධ්‍යානසමාපත්තියෙන් තමා නො හුවයි, මෙරමා නො හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂ ධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ තෙමේ සර්වප්‍රකාරයෙන් රූප සංඤාවන්ගේ සමතික්‍රමණයෙන් ප්‍රතිසංඤාවන්ගේ අස්තංගමයෙන් නානාත්වසංඤාවන්ගේ නො මෙනෙහි

කිරීමෙන් ආකාශය අන්තර්ගත යයි ආකාශානුකූලවයනන සමචතට පැමිණ වෙසෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : මම වනාහි ආකාශානුකූලවයනනසමාපත්ති ලාභී වෙමි, මේ සෙසු හික්ෂුහු ආකාශානුකූලවයනනසමාපත්තිලාභීහු නො වෙති' කියා යි. හේ ඒ ආකාශානුකූලවයනනසමාපත්තියෙහි තමා හුවයි, මෙරමා හෙළාදකියි. මහණෙනි, මෙ ද අසත් පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආකාශානුකූලවයනනසමාපත්තියෙහි නිස්තෘෂ්ණතාව වදාරන ලදී. යම් යම් මඤ්ඤානායෙකින් මඤ්ඤානා කෙරෙත් ද, ඒ හෙතෙයෙන් අන් පරිදි වෙයි කියා යි. හේ නිස්තෘෂ්ණතාව මැ කරුණු කොට ගෙන ඒ ආකාශානුකූලවයනනසමාපත්තියෙන් තමා නො හුවයි, මෙරමා නො හෙළාදකියි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ කෙමේ සර්වප්‍රකාරයෙන් ආකාශානුකූලවයනනය ඉක්මැ විඤ්ඤාන අන්තර්ගත යයි විඤ්ඤානුකූලවයනන සමචතට පැමිණ විභරණ කෙරෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : 'මම වනාහි විඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපත්තිලාභී වෙමි. මේ සෙසු හික්ෂුහු විඤ්ඤානුකූලවයනන සමාපත්තිලාභීහු නො වෙති' කියා යි. හේ ඒ විඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපත්තියෙන් තමා හුවයි, මෙරමා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : 'භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් විඤ්ඤානුකූලවයනන සමාපත්තියෙහි නිස්තෘෂ්ණතාව වදාරන ලදී. යම් යම් මඤ්ඤානායෙකින් මඤ්ඤානා කෙරෙත් ද එයින් එය අන් පරිදි වෙයි ' කියා යි. හේ නිස්තෘෂ්ණතාව ම කරුණු කොට ගෙන ඒ විඤ්ඤානුකූලවයනන සමාපත්තියෙන් තමා නො හුවයි, මෙරමා නො හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂධර්ම යි.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ සර්වප්‍රකාරයෙන් විඤ්ඤානුකූලවයනනය සමතික්‍රමණය කොට 'කිසිදු නැති'යි ගෙනෑ ආකිඤ්චඤ්ඤානුකූලවයනන සමචතට සම වැද විභාර කෙරෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : 'මම වනාහි ආකිඤ්චඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපත්තිලාභී වෙමි. මේ සෙසු හික්ෂුහු ආකිඤ්චඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපත්තිලාභීහු නො වෙති'යි කියා යි. හේ ඒ ආකිඤ්චඤ්ඤානුකූලවයනන සමාපත්තියෙන් තමා හුවයි. පරා හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද අසත්පුරුෂධර්මයි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි : ' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආකිඤ්චඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපත්තියෙහි නිස්තෘෂ්ණතාව වදාරන ලදී, යම් යම් මඤ්ඤානායෙකින් මඤ්ඤානා කෙරෙත් ද එයින් එය අන් පරිදි වෙයි කියා යි. හේ නිස්තෘෂ්ණතාව මැ කරුණු කොට ගෙන ඒ ආකිඤ්චඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපත්තියෙන් තමා නො මැ හුවයි. පරා නො හෙළාදකි. මහණෙනි, මෙ ද සත්පුරුෂ ධර්ම යි.

164 උපට්ඨණාසකො - අනුපදවග්ගො [3.2.3 සප්පට්ඨ සුතනං]

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසො සබ්බසො ආකිඤ්චඤ්ඤානුකූලවයනනං සමතික්ඛමම¹ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤානුකූලවයනනං උපසමපජ්ජ විභරති. සො ඉති පටිසඤ්චිකති: 'අභං බොමහි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපතතියා ලාභී, ඉමෙ පනඤ්ඤා භික්ඛු නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපතතියා න ලාභිනො'ති. සො නාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපතතියා අනතානුකංසෙති, පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසධමෙමො. සප්පුරිසො ච බො භික්ඛවෙ, ඉති පටිසඤ්චිකති: 'නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤානුකූලවයනනසමාපතතියාපි බො අතමමයනා චූත්තා භගවතා. යෙන යෙන හි මඤ්ඤානානි, තතො තං භොති අඤ්ඤාථා'ති. සො අතමමයනංයෙව අනතරං කරිනා නාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤානුකූලවයනනං

සතනසමාපතියා නෙව අනනානුකකංසෙති, න පරං වමෙහති. අයමපි භික්ඛවෙ, සප්පරිසධමෙමා.

පුන ච පරං භික්ඛවෙ, සප්පරිසො සබ්බසො නෙවසඤ්ඤනාසඤ්ඤ- සතනං සමතිකකමම¹ සඤ්ඤවෙදසිතනිරොධං උපසම්පජ්ඡ විහරති. පඤ්ඤය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොනති² අයං බො³ භික්ඛවෙ, භික්ඛු න කිඤ්චි මඤ්ඤති, න කුභිඤ්චි මඤ්ඤති, න කෙනචි මඤ්ඤති³ ති.

ඉදමවොච භගවා, අනනමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනඤ්ඤති.

සප්පරිස සුතනං තතියං.

1. සමතිකකමා - PTS.
2. පරික්ඛිණාපෙනති - PTS.
3. { අයමපි - සිමු, PTS.
අයං - මජ්ඣං.

තවද මහණෙනි, අසත්පුරුෂ සර්වප්‍රකාරයෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤයතනය ඉක්ම නෙව- සඤ්ඤනාසඤ්ඤයතන සමචන උපයාගෙන විහාර කෙරෙයි. හේ මෙසේ සලකයි : ' මම වනාහි නෙවසඤ්ඤනාසඤ්ඤයතනසමාපත්තිලාභී වෙමි. මේ සෙසු භික්ෂුහු නෙවසඤ්ඤ නාසඤ්ඤයතනසමාපත්තිලාභීහු නො වෙති' කියා යි. හේ ඒ නෙවසඤ්ඤනාසඤ්ඤ යතනසමාපත්තිලාභයෙන් තමා හුවයි, පරා හෙළාදකියි. මහණෙනි, මේ ද අසත්පුරුෂ ධර්ම යි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ වනාහි මෙසේ සලකයි: ' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ

විසින් නෙවසඤ්ඤාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියෙනුදු නිස්තෘෂ්ණතාව වදරන ලදු. යම් යම් මඤ්ඤායෙකින් මඤ්ඤා කෙරෙත් ද, එයින් එය අන් පරිදි වෙයි' කියා යි. හේ නිස්තෘෂ්ණතාව මැ කරුණු කොට ඒ නෙවසඤ්ඤාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියෙන් තමා නො මැ හුවයි, පරා නොහෙළයි. මහණෙනි, මෙ ද සන්පුරුෂ ධර්ම යි.

තව ද මහණෙනි, සන්පුරුෂ සර්වප්‍රකාරයෙන් නෙවසඤ්ඤාසඤ්ඤායතන සමතික්‍රම කොට සඤ්ඤාවෙදියිතනිරොධය උපයාගෙන විහරණ කෙරෙයි. ප්‍රඥයෙන් දැකීම් හෙතු කොට ගෙන ඔහුගේ ආභ්‍රවයෝ පරික්ෂිණ වෙති. මහණෙනි, මේ මහණ වනාහි කිසිදු පුභුලකු ත්‍රිවිධ මඤ්ඤායෙන් නො හඟනේ යැ. කිසිදු අවකාශයෙක ලා නො හඟනේ යැ. කිසිදු වස්තුවෙකිනුදු නො හඟනේ යැ යි වදළ සේක.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සූත්‍රය වදළහ. ප්‍රීතිසෞමනසායන් විසින් ගන්නා ලද සින් ඇති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ දෙශනා අභිනන්දනයෙන් පිළිගත්හ.

තුන්වැනි සප්පුරිස සූත්‍ර යි.

